

Lille Bøddel I

En ældre mand får tortur af en lille pige, som skærer hans pik af.

En ældre mand drømte i mange år om at få tortur af en lille pige og tænkte på alle de dejlige ting, som pigen skulle gøre ved ham. Han vidste godt at det var umuligt, for der findes ingen små piger, som vil den slags, men hver gang han mødte en pige, forestillede han sig at hun var en ægte pigebøddel. Tankerne gav ham stor glæde, og inderst inde håbede han stadig på at finde sådan en pige. Han kendte da også mange piger i kvarteret, hvor han boede, for han var vellidt blandt børn og voksne, men der var ingen, der vidste noget om hans sære tanker. Så på en måde var han en meget ensom mand.

Manden kunne godt have fundet en voksen kvinde som mod betaling ville opfylde hans ønsker, men det ville ikke være lige så dejligt og lige så ydmygende, som hvis det var en lille pige, der gjorde det for sjov.

Efter lang tid tog manden mod til sig og spurgte en pige, som han havde lært at kende, om hun ville besøge ham og snakke med ham. Det ville pigen godt. Hun var en frisk og glad pige på ni år, og manden blev meget forelsket i hende. Lidt efter lidt røbede han sine tanker om at få tortur, og til sin overraskelse opdagede han at pigen godt ville høre mere. Fordi pigen lyttede, følte han sig ikke mere så ensom.

En dag viste manden pigen sit torturrum. Han havde selv indrettet det med gamle torturredskaber, træpæl og pinebænk. Pigen synes det var spændende,

hun ville vide hvordan tingene skulle bruges, og manden forklarede det alt sammen for hende.

"Jeg vil godt være pigebøddel," sagde hun, "så kan jeg lave tortur på dig!"

"Jeg - det - "

"Vil du gerne have tortur?"

Manden blev forbløffet, han havde ikke for alvor troet at han nogen sinde ville få sin drøm opfyldt, han ville jo gerne det som pigen foreslog, og måske havde han virkelig fundet en pigebøddel efter alle disse år? Men straks kom tvivlen tilbage.

"Det kan man ikke - dine forældre?"

"I morgen," sagde pigen, "mine forældre er ikke hjemme, så kan vi lege tortur."

"H ... hvad vil du gøre?"

"Det ved jeg ikke," svarede hun, "det finder jeg på."

Mens pigen løb hjem, tænkte hun på alt det som manden havde fortalt. Hun synes manden var sød, og glædede sig til legen. Desuden var hun en munter pige som gerne ville glæde sin ven.

Hele natten var manden alene med sine tanker. Han var bange for hvad der skulle ske næste dag, og endnu mere bange for om pigen måske slet ikke kom.

Men næste morgen løb pigen igen hen til manden som straks lukkede hende ind.

"Hej," sagde hun, "er du parat?"

"Ja," svarede manden, "vil du virkelig ... ?"

"Jeg skal først være hjemme i aften, vi kan lege tortur hele dagen!"

Manden forstod at det ville blive den bedste dag i hans liv.

"Hvad skal vi?" spurgte han da de var kommet ind i det særlige rum.

"Vi begynder med samme," sagde pigen, "tag dit tøj af!"

Det varede et øjeblik før manden helt forstod, hvad pigen havde sagt, men så begyndte det at brænde bag hans øjne. Det havde de jo slet ikke talt om! Han havde været alt for genert til at fortælle om den slags. Det måtte være noget pigen selv havde fundet ud af. Han havde mest tænkt sig at hun skulle binde ham til pælen og derefter prøve nogle af torturtingene på ham. Slå ham lidt og den slags. At være nøgen over for pigen havde han ikke turdet tænke.

"Men jeg kan da ikke ... "

"Er du bange?"

"Nej, - men hvis nogen, - det er forbudt."

"Jeg siger det ikke til nogen."

"Nej men."

Manden troede virkelig på at pigen ikke ville sladre. Sådan var hun slet ikke.

Pigen smilede til ham, "du er bare genert!"

"Jeg er ikke ... "

"Du skal gøre, hvad jeg siger, sådan er legen."

Pludselig var manden mest bange for at pigen alligevel ikke ville torturlegen, at hun ville blive sur og gå sin vej. Han skyndte sig at tage tøjet af undtagen sine underbukser. Da han var færdig, stod han helt stille og mærkede hvorledes pikken voksede shortsene, han både håbede og frygtede at pigen så det. Det er hun nok for lille til, tænkte han.

Pigen sagde: "du skal også tage underbukserne af!"

”

Nej! Han kan da ikke tage underbukserne af, mens pigen kigger. Det er for frækt.

”Du skal ikke være genert,” fortsatte hun, ”jeg ved godt, hvordan en mand ser ud uden bukser på.”

”Men, jeg - må jeg ikke nok beholde underbukserne på?”

”Nej.”

”Hvorfor må jeg ikke - vi skal jo bare - ?”

Pigen smilede skælmisk og sagde, ”når man får tortur, må man ikke have bukser på!”

Det gøs i manden da pigen sagde sådan. Hvordan kunne hun vide den slags? .

”Det er så flovt,” hviskede han.

”Gør det nu,” sagde pigen, ”du vil jo gerne!”

Jo, manden ville gerne. Han ville alt det som pigen ville. Han havde altid ønsket at en lille pige ville kigge på ham, når han ikke havde bukser på. Derfor tog han underbukserne af, men holdt alligevel hænderne foran sig.

”Skammer du dig?”

”Ja, det er meget flovt.”

”Det er fordi, jeg er en lille pige, og du er en gammel mand.”

De ord gjorde manden endnu mere flov, og fik det til at kilde vidunderligt i hans pik. Han ville så gerne elske med den lille pige, gøre hende nøgen og kærtegne hendes glatte hud, men det var alt sammen for sent. Nu var det pigen som bestemte.

”Du skal bindes til pælen,” fortsatte hun.

Åh, hun vil gøre det! Tænkte manden. Han vendte

ryggen til pigen og stak hænderne i nogle tovløkker, der sad højt oppe på træpælen og trak så de sad stramt om hans håndled. Nu kunne han ikke mere få hænderne ned, og han tænkte at pigen måske vil give ham nogle smæk.

"Er du bange? Spurgte pigen. Manden blev forvirret.

"Er du bange for piger?"

"Jeg, nej ... lidt," hviskede han.

"Hvorfor er du bange for piger?"

"Jeg vil ikke ..."

"Sig det nu."

"Engang - i skolen - nogle piger - de - var slemme."

"Hvordan det? "

"De - trak bukserne - af mig."

Pigen lo, "det er da ikke så slemt! Du har jo heller ikke bukser på nu!"

Manden blev ildrød i kinderne, og hans pik vippede mod træpælen, han var glad for at han vendte ryggen til pigen.

"Men de ..."

"Fik du tortur?"

"De sagde, at - de ville -"

"Hvad ville de?"

"De - ville - skære min tissemand - pik - af. De ville -

"

"Men det gjorde de jo ikke."

"Nej, men ..."

"Så er det derfor, du gerne vil have tortur af en pige og have pikken skåret af!"

"Jeg er bange, må jeg ikke nok slippe fri nu?"

"Nej," siger pigen, "det er for sent."

"Hvad vil du?"

"Skære pikken af dig!"

"Jeg tør ikke," hviskede manden.

"Kom nu," sagde pigen, "vend dig om, du skal ikke være genert. Jeg ved godt, at din pik er stiv."

Manden forstod at hans lille veninde var meget klog, og at han ikke kunne have noget hemmeligt for hende. Derfor vendte han sig om.

På bordet lå mandens torturting. Der var kniv, saks, klemmer og forskelligt af den slags, samt en knebel med læderrem og et lille fyrfad med kulstykker og brændjern. Det var rigtige torturinstrumenter fra middelalderen som manden havde købt på auktion. Han var meget glad for de ting. Pigen tændte fyrfadet og lagde brændjernene til rette.

"Dem skal vi bruge senere," sagde hun, og manden tænkte på hvad han havde fortalt pigen om tortur med glødende jern.

"Du skal bindes bedre fast," fortsatte hun, "ellers hopper du for meget når du får tortur."

Hun bandt mandens fødder til nogle ringe i gulvet. Dernæst lagde hun med et raskt tag en læderrem om træpælen og livet på manden og strammede til. Derpå satte hun sig på en skammel foran manden

"Det er en stor pik du har," sagde hun. "Vis mig hvordan man boller."

"Jeg tør ikke," hviskede han og så ned for sig.

"Du skal," sagde pigen, "ellers får du ikke tortur."

Åh, hvor er hun klog, tænkte manden. Han gjorde en lille bevægelse med hofterne. Straks bevægede

pikken sig. Den rejste sig og pegede frem mod pigen. Manden bevægede sig igen. Lidt mere så pikken vippede op og ned. Åh, hvor er det flovt, tænkte han. Men på en måde kunne han ikke lade være. Han gjorde det mer og mer, stødte underlivet frem og tilbage, og drejede sig så pikken svingede op og ned og til siderne. Han ville så gerne vise pigen at han var en rigtig mand.

"Okay," sagde pigen, " du er sød, jeg vil godt give dig tortur. Men hårene skal af først, det er mest frækt at få tortur, når der ikke er hår på."

Manden huskede det hele fra dengang i skolen. Han var en spinkel dreng lidt mindre end de andre børn på samme alder. En dag spurgte de store piger fnisende om han havde fået hår på dilleren. De andre drenge grinede, de vidste noget fra gymnastiktimerne som pigerne ikke vidste, men nok anede. Så gik de alle sammen ned i kælderen. Tre drenge og to piger. Hvorfor er vi gået herved? Havde han tænkt.

"Vi må hellere kigge efter," sagde en af drengene. Kigge efter hvad? Pludselig lå han på gulvet, mens drengene holdt hans arme.

"Træk bukserne af ham!"

Pigerne trak bukserne af ham, og så lo de. De sagde at pikken skulle skæres af, fordi han ikke havde fået hår på. Han troede virkelig at de ville skære hans pik af. De store drenge holdt ham fast, mens pigerne kildede ham over det hele. Han kunne ikke slippe fri, det eneste han kunne, var at vride sig.

"Se, nu boller han," sagde en af pigerne.

"Det kan han ikke, han er for lille."

”Vil du gerne bolle?”

”Skal vi lære dig at bolle?”

”Hvis du ikke vil bolle, skærer vi pikken af dig.”

Til sidst slap de ham fri og lod ham løbe. Han fik ikke lært at bolle, og de skar heller ikke pikken af ham. Men hver gang de mødtes på gaden, slog de kreds om ham og spurgte, – er de vokset ud? Vi må hellere se efter. Så løb han alt hvad han kunne, men sommetider gik han med dem ned i kælderen uden at gøre modstand. Så trak de bukserne af ham som de plejede. Det skete mange gange lige til han flyttede til en anden skole.

Han fik aldrig lært at bolle. Ingen af de kvinder han mødte senere i livet, forstod at der var en lille dreng inden i ham, der ledte efter en pigebøddel, som ville skære hans pik af.

Pigen flyttede sin skammel helt hen foran manden og gik i gang med at fjerne hans kønshår. Først klippede hun med en saks, derefter brugte hun en barberkniv. Hun gjorde det meget omhyggeligt, og manden mærkede hvordan det skarpe blad skrabebede mod hans hud. Han var meget bange og meget lykkelig.

”Så, nu er der ikke flere,” sagde pigen og så op på sin ven, ”det er lige som på en lille dreng, pikken er bare større. Det er også mere uartigt, når man kan se det hele.”

Hvad er det dog hun gør, tænkte manden. Han elskede sin lille bøddel.

”Hvad gjorde de ved dig?” Spurgte pigen, ”de store piger dengang.”

"De - holdt - mine - kugler."

Pigen holdt en hånd under mandens nosser, "sådan her?"

Manden nikkede.

"De er store."

Åh, hvor var det flovt! Han prøvede at samle benene, men det var umuligt. Hans hårløse nosser hvilede hjælpeløst på pigens fingre. Hun gyngede dem fra side til side. Så knipsede hun dem med fingerspidserne; knips, knips. Hun knipsede, klemte, løftede, - nosserne var som to faste blomster klar til at blive plukket. Pungen trak sig sammen, men den kunne ikke gemme sig for pigens skarpe negle. Pikken vippede og vippede, men den rørte pigen ikke.

"Kilder det?" spurgte hun.

"Ja, ja, det kilder."

"Kilder det inden i pikken?"

"Ja ja, jeg kan ikke holde det ud."

"Det bliver du nødt til," svarede pigen, "den skal først skæres af i aften!"

Hendes ord fik pikken til at give et ekstra højt vip.

"Må jeg ikke godt slippe nu?" hviskede manden.

"Nej, du er en uartig lille dreng."

Pigen hentede en tynd kæp fra brændekurven.

"Du skal have smæk på kuglerne."

"Åh nej, det gør så ondt."

"Du ville jo selv."

"Slip mig fri, jeg fortryder."

"Nej," svarer pigen.

Mandens nosser hang helt frit. De var store og faste, og huden var stram. Pigen svirpede dem ganske

let med kæppen.

"AV, det gør ondt."

Manden havde tårer i øjnene, fordi det var så dejligt at få tortur på nosserne af en køn pigebøddel på 9 år.

"AV, AV, AV."

Pigen blev ved at ramme nosserne med små slag.

"AV, AV, AV,"

Der gik lang tid inden pigen holdt op og igen satte sig på skamlen.

"Jeg vil pine din pik, sådan som voksne damer gør det."

Hun tog fat om pikken med to fingre og holdt pikhovedet op til læberne, pustede på det og syntes måske at det lignede en paddehat. Hun tog paddehatten i munden og drillede med tungen, drille, drille, drille, mens hendes små tænder holdt paddehatten fast. Hendes tunge var spids, og hendes små negle gled op og ned ad pikken. Manden kunne se hendes fingre, hendes lyse krøller og hjerteformede ansigt med munden fast lukket om hans pikhoved. Han elskede hende, elskede hende, elskede hende, - fordi hun var verdens bedste bøddel, og fordi en lille piges tænder er verdens bedste torturinstrument.

Da manden var lige ved at sprøjte, holdt pigen pludselig op. Pikken strittede, den ville så gerne sprøjte, men den kunne ikke, og pigen rørte ikke ved den. I stedet talte hun til manden.

"Din pik er uartig. Hvis du slipper fri, vil du så putte din pik ind i min tissekone?"

Manden nikkede.

”Så er det en uartig pik, du har.”

Derpå gjorde hun det hele igen, men hele tiden på en måde så det var umuligt for manden at sprøjte.

”Åh, lidt hårdere,” hviskede han.

”Nej,” svarede pigen. ”det er bedst, når det kilder, for så kan din pik ikke sprøjte, det er meget flovt for en mand, hvis hans pik ikke kan sprøjte, når han får tortur af en pige.”

På den måde gik lang tid hvor pigen snakkede og lo, mens hun pinte sin ven.

På bordet lå friske grønne planter. Det var brændenælder fra haven. Manden havde selv plukket dem fordi tanken om at en pigebøddel gned ham med brændenælder, mens han var bundet, altid havde ophidset ham, og han tænkte at pigen måske ville huske, hvad de havde talt om.

Pigen tog nogle brændenældeblade som hun holdt med et tørklæde. Hun stillede sig op på skamlen og begyndte at gnide manden på halsen. Det brændte meget mer, end han havde troet. Han stod helt stille og mærkede pigens hånd. Hun gned ham under armene og på brystet.

”Brænder det meget?” spurgte hun.

Manden prøvede at stå stille, men det brændte og brændte. Pigen kiggede interesseret.

”Skal det være over det hele?” spurgte hun. Så gned hun manden på maven og derefter på inderlårene lige ved siden af siden af nosserne. Manden begyndte at græde da pigen løftede hans pik og gned hans nosser med et brændeblad.

”Lad mig slippe nu,” hviskede han.

”Nej, det hjælper ikke, at du græder.”

Det vidste manden godt, for sådan var legen jo, men det brændte meget mere end han havde forestillet sig. Hans nosser var som kloder af ild og hans pik som et glødende jern. Glødende jern?

”Man kan ikke dø af brændenælder,” sagde pigen, ”de brænder ikke nok.”

Hun lagde brændenælderne væk og flyttede det lille fyrfad med jernene som nu var gloende varme, og som manden næsten havde glemt, hen foran pælen. Han fyldtes med rædsel. Nej, nej, hun må ikke gøre det. Store tårer løb ned ad hans kinder. Pigen greb et jern og holdt det under hans nosser. Nærmere og nærmere, mens hun så op på ham med et smil. Han mærkede den brændende hede og løftede sig så meget han kunne. Pigen flyttede jernet lidt til siden. Han vrikkede rædselsslagen. Pigen flyttede jernet til den anden side. Hun gjorde det mange gange mens manden vrikkede og vrikkede for at undslippe, men hver gang han fandt en smule hvile, flyttede pigen igen jernet eller tog et nyt jern fra fyrfadet. Han kunne ikke få hænderne ned og ikke samle benene. Lige meget hvor meget han vrikkede, kunne han ikke undslippe, og straks han standsede, begyndte de gloende jern at stege hans kugler. Kun så længe han vrikkede, kunne han udholde varmen. Og det var de mest uartige og ydmygende vrik han kunne forestille sig, skønt pigen ikke ramte ham med jernet en eneste gang. Men det var jo netop sådan han altid havde drømt det: At vride sig nøgen, mens hans kønsdele blev pint af en yndig bøddel i hvid sommerkjole. Og

bøddelen vidste præcist hvad hun gjorde, for hun var den klogeste lille bøddel i hele verden.

"De skal steges," sagde hun mens hendes øjne glimtede af fornøjelse. Til sidst kunne manden ikke mere, hans nosser hang lige over det glødende jern.

"ÅH, DET BRÆNDER, HJÆLP MIG!"

"Jeg skal nok hjælpe dig, sagde pigen, - men du ville jo selv."

"Åh Gud," hvisker manden, "- det er nok nu."

"Ja, det er nok nu," svarede pigen.

Først nu forstod manden hvordan hans lille bøddel havde narret ham, og hvor dygtig hun var til torturleg.

Det var blevet eftermiddag. Tiden var gået, og tiden var kommet. Pigen spiste et æble mens manden tænkte på. om det var et æble fra Paradisets Have. Men pigen hed ikke Eva, hun hed Lille Bøddel. Det har været en dejlig leg, og manden ved at han ikke er blevet brændt eller pint alvorligt. Han forstår at pigen virkelig har leget torturleg med ham. Han føler sig næsten lidt skuffet og er begyndt at tænke på hvorledes de kan gentage legen en anden gang.

Men da æblet er spist, er det tid for sidste akt. Pigen sætter sig igen foran manden. Hun tager fat om hans pik, og hendes små skarpe negle glider igen langs skaftet; på siderne, på undersiden, op og ned. Så napper hun med tænderne i pikhovedet. Hun bliver ved og ved, men når manden skubber sig frem, trækker pigen sig tilbage mens hun driller ham. Han vil så gerne sprøjte, ud over hendes hænder, ud over hendes yndige ansigt, men han kan ikke. Han kan ikke

det som en mand skal kunne, når en pige laver tortur på hans pik.

Pigen standser.

"Den kan ikke sprøjte," siger hun, "jeg skærer den af nu."

Manden havde næsten glemt resten af deres leg, og pigen lyder så overbevisende. Han fyldes med forventningsfuld angst.

"Åh, må jeg ikke godt slippe," beder han.

"Nej," siger pigen.

"Jeg er så bange."

"Det er fordi din pik skal skæres af," svarer hun. Så tager hun knebelen, der stadig ligger på bordet og kravler op på skamlen.

"Luk munden op."

"Nej, jeg tør ikke."

"Jo, kom nu."

"Det er ikke nødvendigt med knebelen."

"Jo, ellers skriger du, - det gør meget ondt at få pikken skåret af. Det ved du godt."

"Jeg er så bange - hvad nu hvis du gør det rigtigt?"

"Selvfølgelig gør jeg det rigtigt, det har jeg jo sagt, du skal bare være modig."

"Men jeg ved ikke om ... "

"Du er nødt til det, ellers vil jeg ikke skære pikken af dig."

"Hvis jeg gør det, kan vi så lege en anden dag?"

"Det ved jeg ikke," svarer pigen, "måske dør du, kom nu, du er nødt til at have dimsens i munden, og du vil jo gerne have pikken skåret af. "

Manden forstår at det er rigtigt, hvad pigen siger.

Han er nødt til at være modig. Derfor åbner han munden og lader pigen sætter knebelen på plads. Da hun er færdig, sidder den tæt og stramt. Kun svage lyde kan trænge igennem den.

"Du er sød," siger pigen, "du er min bedste ven. Jeg skal nok pine den i lang tid, inden jeg skærer den af."

Pigen holder om pikhovedet mens hun tager kniven som tidligere på dagen blev brugt til at barbære med. Forsigtigt skærer hun en ridse rundt om pikken helt oppe ved roden. Dernæst en ridse på undersiden fra roden og ud til spidsen. Ikke ret dybt, kun lige igennem huden. Manden græder.

"Det er en stor pik, du har," siger pigen, "det tager lang tid, fordi den er så stor."

Manden kan ikke mere tale, men kun lytte til pigens lyse stemme.

"Jeg elsker også dig," siger pigen, som om hun ved, hvad manden tænker, "fortryder du?"

Jo, manden fortryder, han vil ikke dø, han elsker den lille pige, han vil så gerne se hende leve og vokse op, gå ture med hende og holde hende i hånden, men det forstår bøddelen ikke. Lige så stille trækker hun huden af pikken, fra roden og ud. Manden græder og græder, men pigen bliver ved indtil al huden er kommet af. Det tager uendelig lang tid, og hun må bruge kniven mange gange. Pikken sitrer, men beholder sin størrelse.

"Jeg er nødt til at skynde mig hjem," siger bøddelen. Hun sætter et gummibånd om roden på den hudløse pik. Med kniven skærer hun rundt om pikken uden for gummibåndet. Dybere og dybere. Det bløder

næste ikke fordi gummibåndet er stramt. Til sidst er pikken kommet helt af.

"Så, nu har du ingen pik mere," siger hun, "er du glad nu?"

Jo, manden er glad.

"Hvis du er glad, hvorfor græder du så?"

Det ved manden ikke.

"Dør du snart?"

Manden håber at han dør snart.

Pigen går hen mod døren, "jeg har altså ikke mere tid, jeg skal være hjemme inden det bliver mørkt, du bliver nødt til at dø selv, så kommer jeg i morgen og ser om du er død."

Hurtigt løber hun hjem.

Næste dag løber pigen igen hen til mandens hus, men der er en masse fremmede mennesker, og hun siger ikke noget til dem om at det er hendes ven, som bor i huset. Hun er lidt ked af at hendes ven er død, og hun savner ham, men så tænker hun at hun nok snart får nye venner.

Mange år senere læser pigen i en gammel avis om sin døde ven. Men da er hun selv blevet gammel. Hun har haft mange andre venner og ved meget mere om menneskesindets krinkelkroge. Alligevel tænker hun tit på sin første rigtige ven og synes på en måde at han var den bedste.